

החברותא

בס"ד ערש"ק פר' שופטים ד' אלול תשפ"ה

החברותא בשאנן פנימי לחברים גליון מס' 767

פנינים יקרים

שופטים ושוטרים וכו' (טו, יח) כל השערים שנפתחים לאדם (כמ"ש בזה"ק פר' וידא) נודע בשערים, בשיעורין דליבא לידע כי רק השי"ת נותן כח ע"כ דברי הרה"ק מספר הזכות, ועל דרך פשוט יש לומר שעריך כל פעולה והרגשה נקראת פתיחה שמקודם היה כוחו סתום ועתה יוצא לפועל כשנפתח ההרגש קטן וגדול צריך להיות שיהיה רק להשי"ת על ידי שיודע שה' אלקיך נותן שכל וכח ותנועה ופעולה וממילא יתבושש לעשות אחרת.

עשר תעשר את כל תבואת זרעך (יד, כב), האדמו"ר הצדיק מורנו אלימלך זצ"ל פירש דרך רמז מה שאמרו חז"ל באחד באלול ראש השנה למעשה בהמה (ר"ה ב) רבי אלעזר ורבי שמעון אומרים באחד בתשרי, דאיתא בזה"ק דמעשר רמזו ליראה וכו' והנה דעת התנא קמא מי שמתנהג כל השנה בדרך הכסילים רק בר"ח אלול הוא מתעורר לתשובה וכו' הוא כמו בהמה שאין לו דעת אדם וזהו אחד אלול שמתעורר היראה הנרמז במעשר.

כי יפלא ממך דבר למשפט וכו' ודרשת והגידו לך את דבר המשפט (י, ה) פירושו דאם האדם מסופק באיזה דבר מדרכי ה' האיך לעשות ילך להצדיקים וישמע דבריהם של הצדיקים וממילא יודע לו האיך להתנהג, וזה ודרשת כשתדרוש בלבבך לבד אף בלא שאלת פיהם הגידו לך מעצמם את דבר המשפט מה שיש לך לעשות.

לא תקים לך מצבה אשר שגא ה' אלקיך (טו, כב) פרש"י כי חק היתה לכנענים, אע"פ שהיתה אהובה לו בימי האבות עכשיו שגאה מאחר שעשאו אלול לחק לע"ז עכ"ל, יש לומר דרש"י ברוח קדשו מרמז לנו שלא לילך בחקירות אפילו כשרוצה לבא ע"י חקירות להשגות אלקות ולדבקות הבורא, באמת גם אברהם אבינו ע"ה קודם מתן תורה היה מושקע באור כשדים בין עובדי כוכבים הטפשיים והוא עובד עמהם ולבו משוטט ומבין עד שהשיג דרך האמת שיש אלוה אחד והוא ברא הכל, לאחר מתן תורה אסור לנו החקירות שהוא דרך מסוכן רק ילך בדרך כבושה דרך תוה"ק וע"י התורה לבד נוכל לדבק עצמנו בבורא העולמים.

אני לדודי ודודי לי (שרה"ש) כשתחשוב ראשי תבות וסופי תבות בשלשה תבות אלו ומודה ועוזב ירוחם הוי גימטריא "באלול", והכוונה משום דהוה סליק אדעתין, כיון דבכל חדשי השנה אין האדם מתעורר לעשות תקון לעצמו כמו בחודש הזה, מטעם זה נרמז אלול במודה ועוזב ירוחם לומר שמהראוי כיון שבכל חדשי השנה האדם היה יושן ובחודש הזה דוקא התעורר הוה אמינא דקימה זו לא שמיא קימה משום הכי אשמועינן דהקב"ה מרחם ומקבל תשובתנו, ואומר דודי אתה קבלתי אותך ברצון לא תירא ולא תחת.

אני לדודי ודודי לי הרועה בשושנים (שיה"ש ג, א) כתבו הראשונים אני לדודי ודודי לי ר"ת אלול לרמזו דאפילו אם בשאר ימות השנה האדם מרוד ואינו שם לב לעבודתו בקודש, חובה עליו בחודש זה להתעורר משנתו ולאזור חיל ולשנס מתניו ולחפש ולתור חיפוש אחר חיפוש בחורין ובסדקים כל מקום שמכניסים בו חמץ וכו'.

בחדש אלול צריך האדם להכין את עצמו על ראש השנה כמו שהיו עושים הצדיקים הקודמים שהיו בנעוריהם, בעלי משא ומתן בכל השנה ובחדש אלול פסקו כלם מן המשא ומתן ונאספו יחד בחזק והתחזקות (אמר המעתיק זכורני שהגאון רבי שלום שבדרון זצ"ל היה סוגר את עצמו בחדש אלול מאחד מחדרי מוסדות בי"ת דיסקין ירושלים והבן).

(אמרי פנחס)

אגרות קודש ממורנו ורבנו זיע"א

לכבוד...

במכתבך, המיית נפשך על המאבק הגדול עם נטיות הטבע המבקש להרחיקך מן הקדושה, ולנתקך מן הקשר עם בוראנו יתברך. והמאבק הזה הוא מחויב מציאות הנברא, אשר דרכו ידבוק בבוראו, ואיננו יודעים על דרך אחרת משום שאינו קיים כלל. לכן אין להתיימש כלל. ומתוקפו של יצר הטבע ניתן לשאוב השראה של הנפש איך לאהוב את הבורא ולירא ממנו, אשר זהו עיקר תכלית ביאתו של האדם לעולם. והכתוב אומר "כי ממנו ניקח לעבוד את ה'" (שמות י, כו), ללמוד מיצרו של אדם העושה מלאכתו אמונה בעקשנות נוראה, ללא ליאות וללא יאוש כלל, ואינו נרתע מלתקוף את האדם אפילו אלף אלפי פעמים. ואינו בוש בכך, יען כי הוא ממלא בכך שליחות הבורא באמונה.

ואנו נצטוינו על שליחות אחרת, לקום עליו, להתגר בו מלחמה, להכריעו ולנצחו. ולא עוד, אלא שמצוים אנו להתחיל את המלחמה לפני שהוא מזדרז להכשילנו, כמאמר חז"ל "לעולם ירגיז אדם יצר טוב על יצר הרע" (ברכות ה.). או אז מובטח לו לאדם הסיוע מלמעלה, כפי שאמר דוד המלך ע"ה "לולי ה' עזרתה לי כמעט שכנה דומה נפשי" (תהלים צד, יז). כי בלי סיוע זה אינו יכול לו (סוכה נב:), כי הבורא קוראו רע (שם נב:). וכשרואה היצר הזה כי האדם מתכוון באמת ובתמים לא להיכנע לו, אלא להיכנע בפני הבורא

וי אלול תשל"ט

יתברך, אז הוא מחזיר לו את הכוחות שתשו בעת מאבקו עמו. כי בכך נתמלאה שליחותו בשלימות. והבריאה כולה הגיעה לשלימות כזאת שהפך רועץ ליועץ טוב, חומר עכור לאור יקרות של נפש זכה אצולה ממרום. ומגיע בכך למדריגה העליונה של "מה הוא בורא אף אתה בורא" (ילקוט תהלים קטז), כי לא שייך אצל עצמו שום דבר שאינו בורא. מלחמתו העיקשת ועוצם מאבקו עצמם מכריזים בשמים ובארץ שאין עוד מלבדו. ואם יהיה לך רצון אמת בעומק הלב לצעוד בדרך האמונה הפשוטה ללכת בה תמיד, יגלו לך מן השמים הדרך האמת להגיע לכך, ותקבל את הבהירות שכל המכשולים שאתה פוגש בדרכים הם באמת רק לעורר אותך - בבחינת "קול דודי דופק" - כדי שתתעורר אליו, ולהגיע לתכלית תיקון הנפש של כל הדורות, עם הקשר של כל שרשי הנפש של הצדיקים הגדולים. עד שיתוקן החטא הקדמון של חטא עץ הדעת ויהיה תיקון השלימות, וכל ישראל יזכו לכך על ידי עבודתם זאת במהרה בימינו, אמן כן יהי רצון. מקרב הלב אני שולח לך איחולי הנלבבים שתזכה למצוא הזיווג ההגון והנכון בשעה הטובה, ותזכה לבנות בית נאמן בישראל. והקב"ה ישפיע עליך ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך, בברכת כתיבה וחתימה טובה, שנה טובה ומאושרה, אמן.

[תק"א א"י ע']

לכבוד...

את מכתבך המרגש קבלתי וקראתי בתשומת לב מרובה, ומרחוק הנני מרגיש את כאבך העמוק, שהדמיונות שלך והמחשבות הרעות סוגרים עליך ולוחצים אותך בכל רגע, ואינך מסוגלת להשתחרר מהם.

וי אלול תשל"ט

את האמת הלא את יודעת בעצמך שכל המחשבות הללו אינן בהם ממש, אלא שהם מאד רעים ורועים לגמור אותך, כפי שהשונא הגדול של האדם - שהוא הטבע והתכונות שלו -

אגרות קודש ממורנו ורבנו זיע"א

השליטה עלייך, והוא ממלא אותך במחשבות של שווא ושקר. וזה מביא לך את יסורי הנפש, שברון הרוח, והיאוש העמוק.

אבל, את יכולה לצאת מזה! ואף פעם לא מאוחר! כל יום צריך להתחיל עם העבודה הזו, כמו שכתוב "חדשים לבקרים רבה אמונתך" (איכה ג, כג), וכל נשימה היא בריאה חדשה. לכן אף פעם אינו דומה אצל האדם שעה אחת לחברתה, כדי שבהתחדשות הבריאה של אותו רגע הוא יוכל להשתנות ולעשות תשובה אמיתית.

ודווקא הדמיונות והמחשבות הלא-טובות יכולות להיות עבורך סיבה לעורר אותך לתיקון הנפש שלך, ע"י שתאמיני שהקב"ה בכבודו ובעצמו מסתתר בתוך המחשבות האלה, וקורא לך מן המעמקים, בגלל רצונו הפשוט לבל ידח ממנו נידח. אנו צריכים רק את הרצון להענות לאותה בת קול ממרומים, שקוראת לכל אדם במסתרי הנפש שלו לעורר את הרצון להתעורר מהשינה העמוקה בה הוא שרוי, ולתרום את חלקו לגאולה הכללית ולתיקון השלם של הבריאה. כל אחד נושא באחריות אישית לצער של גלות השכינה שצריכה להיגאל, והיא כבר מוכנה לגאולה, והדבר תלוי אך ורק בנו. כשאנו נודה על האמת שאנו עצמנו אשמים בהכל - בגלל שאנו שומעים לדמיונות שלנו מהיצר הרע, ואיננו רוצים להאמין שבאותו זמן הקב"ה קורא לנו ומתחנן אלינו, אל כולנו: אני רוצה לגאול אתכם. בקרוב בימינו, אמן.

אני מבקש ממך, תתחזקי, ותעשי מלחמה לה' בעמלק - כל אחד והעמלק הפרטי שלו, כך תזכי להיות זוכה ומזכה, ויהיה לך אָ ליכטיגע שטוב, ולא יחסר לך מאומה. תחיי חיים יפים ונעימים עם בעלך שיחי', וביחד יהיה לכם נחת יהודית מהילדים. ולא תתביישי מאף אחד, בגלל שתקבלי את המבט הנכון ותראי שכולם שווים לפני המקום, ותחיי בשמחה רבה.

רוצה לנצח ולעשות את שלו. וזה מביא לך עגמת נפש מרובה, שנאת חנם, מחלוקת, ויסורים עמוקים. והכל בחנם, בלי כל סיבה אמיתית. היית יכולה לחיות חיים יפים שלווים וצנועים עם בעלך החשוב, ולגדל ביחד את המשפחה הגדולה שלכם בלי עין הרע, לרעות מהם נחת יהודית אמיתית, ולשמוח ביחד. אלא שרגע אחד של סיפוק לשמוע בקול היצה"ר ממרר לך את החיים. ואם כן השאלה היא: למה? מדוע אנו הולכים אחריו כמו צאן לטבח? למה אנו מציקים לעצמנו? אכן יסוד הדבר הוא, שפשוט נעלם מן האדם עיקר התכלית של החיים שלשמה נברא, שהוא עצמו ילחם עם הטבע והתכונות שלו, ויתקן את מידותיו הרעות ויהפך אותם לטובה.

והנה עיקר יסוד הרע של האדם הוא הגאווה, ובגלל זה הוא מזומן תמיד למכשולים, כדי שאלה יזכירו לו את המציאות האמיתית שלו, מציאות האֵין. במציאות כזו הוא נברא כדי שבאמצעות הכרתו באֵין שלו יהיה פרסום האלוקות, בבחינה של "מבשרי אחזה אלוה" (איוב יט, כו). ועל כן, גם כאשר נופלים נפילה מרה, והמידות הרעות שלו יוצאות ומתגלות לעיני כל - לא צריך להישבר. צריך רק להבין את הדבר בצורה הנכונה, שהקב"ה מרחם עליו, ובאמצעות הנפילות הללו הוא קורא לו להתקרב אליו.

וכאשר תרצי להיכנס לדרכי האמונה התמימה והפשוטה, תווכחי לראות שאין לך דבר אלא עם עצמך, בינך ובין בורא העולם. למחשבות שלך יהיה סוף ע"י מלחמתך עם הטבע שלך - וזו היא מלחמה לכל החיים, ואז תראי שבעלך הוא אדם כשר וישר, והחשדות שלך כלפיו הם חשד שוא ושקר, דמיונות. אלא מה, מכיון שהמידות שלך מכוסות ונעלמות ממך, ובגלל זה אף פעם לא לקחת לתשומת-לב לעבוד עם עצמך כדי לתקן אותם ולהפך אותם לטובה - מה שזהו התכלית של האדם בעולם הזה. לכן היצה"ר קיבל את

המשך פנינים יקרים

ימים אלו (חדש אלול) נקראים ימי רצון ראה פרקי דרבי אלעזר, ואני נתתי טעם לשבח למה נקרא ימי רצון כי אין לך אחד מישראל שלא יעורר לבו בקרבו עתה בחדש אלול ואם גם באלה לא שב בידוע שיצא מן הכלל ונפשו לא מטהרה, ולהיות שעתה זמן תשובה לכל וימים יצרו רק לעבדו ביראת הרוממות לכן ימים אלו מר"ח אלול נקרא ימי רצון ימים שעלו ברצונו של הבית"ש כי כך עלה ברצונו הקדום. (אור המאיר)

ראובן פתח בתשובה תחילה, אמר הקב"ה לא היה מעולם אדם שחטא ועשה תשובה לפני חייך שיצא ממך בן שיפתח בתשובה-הושע, מקשים הרי אדם הראשון וקין פתחו ג"כ בתשובה קודם ראובן, מתרצים שיש הפרש בין אדה"ר וקין לראובן, קין ואדה"ר חזרו בתשובה אחרי שנודע להם חומר ענשם וחטאתם, משא"כ ראובן התנחם מעצמו על החטא ושב בתשובה בלי התעוררות העונש, לזאת נקרא פתח בתשובה שפתח בעצמו כנ"ל. (מדרש וספרי-שפת אמת)

וכי ירבה ממך הדרך (טו כד) היינו שלפעמים אדם מתעורר בתשובה, אבל נפשו מרה לו מאד כי ידמה בעיניו שהוא מרוחק מאד מהשי"ת וכבר עליו הדבר שישב לבוראו יתברך על ידי סגופים ושאר ענינים, ונקרא בפסוק כי ירבה ממך הדרך הוא דרך התשובה, על כן העצה היעוצה על כל פנים לקבל על עצמו התשובה ולהיות נכסף ומשתוקק מתי יזכה לשוב כראוי, וזה שאמר ונתת בכסף לשון תאוה מלשון נכסף נכספתה שיהיה לך עכ"פ חשק לתשובה, וצרת הכסף בידך עד שתזכה לבהירות והלכת אל המקום יבחר ה'.

(עבודת ישראל)

המפרשים שואלים למה נצרך משה רבינו ע"ה להיות ארבעים יום שניים ולא הסתפק בארבעים הימים הראשונים ומתרגמים ע"פ אמרת חז"ל במקום שבע"ת עומדים אין צדיקים גמורים יכולים לעמוד, אם כן היה תורה זו באופן אחר כמו לבע"ת ולא כמו שהיה מקודם לזה ע"כ. (חדושי הרי"ם)

אני לדודי ודודי לי וגו' (שה"ש) כפי מה שמכין אדם עצמו להיות רק לדודי בן דודי לי, המבוקש להיות כל הכוחות וההרגשות רק לשמים כמ"ש ואהבת וכו' בכל לבבך ובכל נפשך בכל נפש ונפש שברא בך.

(שפת אמת)

זה הכלל באמת נראה כי אי אפשר לתקוע בשופר רק בעת רצון בשמים והרגישו נפשות בני ישראל כי נפתחו למעלה מקורות הרחמים והמה ימי רצון כמ"ש חז"ל מה הראשונים ברצון אף אחרונים ברצון.

(שפת אמת)

תוקעין בשופר בארבעים הימים שמר"ח אלול ועד ליום הכפורים, כי בימים אלו עלה משה ע"ה להר וכדי שלא יטעו אחר ע"ז והקב"ה נתעלה באותו שופר, הטעם שלא קבעו תקיעת שופר בארבעים ימים אמצעיים מי"ח תמוז ועד לר"ח אלול, כי עדיין לא נמחל על חטא העגל והתקיעה מועילה בשעה שעלה עת רצון. (שפת אמת ועיין טוב ופרקי דר"א)

ודרשת וחקרת ושאלת היטב והנה אמת נכון הדבר נעשתה התועבה הזאת בקרבך (יג, טו) רבי משה מרדכי מלעלוב אמר בענין אמירת תורה בשם הדברי יחזקאל משינובא שאם אמרת דרשה טובה חקירה טובה אם נכון הדבר כלומר דבר תורה שהכינו נעשתה תועבה כי דבר תורה צריך להאמר רק ממה שמושפע מן השמים. (קדושת מרדכי)

וצרת הכסף בידך (יה, כה) דרשו חז"ל (כ"מ נד) דבעינן כסף שיש עליו צורה, שמעתי מפי קדשו של האדמו"ר משינווא דכל דבר יש בו צורה וחומר דהעיקר הוא הצורה לכך פדיית המעשר צריך מטבע שיש עליו צורה כי צריכים להפוך את החומר (קרי פירות המעשרות לצורה). (דברי שלום להר"ש גאלדענברג)

יו"ל ע"י מערכת החברותא רח' עדני 3 ירושלים 91050

02 - 5829688 פקס: 02 - 5325477

ניתן לקבל במייל: av5829688@gmail.com ת.ד. 5080 ירושלים

לעילוי נשמת מוה"ר ר' אשר ב"ר אריה מרדכי זצ"ל זי"ע

